

Kuzuyu Kurda Teslim Eden Sistemden Hayır Gelir mi?

Her ne kadar, ülkemizdeki hükümet sistemi değişmiş, Bakanlar Kurulunun yapısı, üyeleri ve yetkileri itibarı ile farklılaşmış ise de kurumların yönetiminde halen en etkili sistem olarak bakanlık teşkilatları hüküm sürmektedir.

Bazı kurumların veya alanların, aynı Bakanlık çatısı altında birleştirilmesi, görünüşte pratiklik ve tasarruf gibi gözükse de aslında yönetimde kolaylık ve sindirimde rahatlık için yapılmış gibidir!

Ne demek istediğimi örnekler üzerinden açıklayayım:

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı asla birlikte olmaması gereken bakanlıklardır. Burada Çevre kısmı kuzu, Şehircilik de kurt gibi güçlü ve baskındır. Çevre yapısının Şehircilikle birlikte aynı ekiple yönetilmesi ve uyuma zorlanması, hırslı müteahhitlerin ve rant fırsatçılarının karşısında zayıflatılması sonucunu doğurur. Çünkü, ekonomik gücü yönetenler, hem siyasette hem de bürokraside her zaman daha etkilidirler!

Tarım ve Orman Bakanlığının da bir arada olması sistematik ve mantıksal bir hatadır! Çünkü birinin varlığı ve gelişimi, diğersinin yokluğunu ve gerilemesini gerektirir. Orman alanları iki nedenle yok edilir: Ya doğrudan imar ve iskana açılır veya tarım alanlarına çevrilir. Orman kısmı her zaman üvey evlat gibi zayıf ve korumasız kalır. Tarım önemli ve gereklidir ama Ormanlar ile dost olduğu söylenemez. O yüzden ayrı ve objektif ekipler tarafından yönetilmeleri ve gözetilmeleri gerekir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da başarısız bir eşleşme örneğidir. Çalışma kısmı üretime odaklı iken, sosyal güvenlik kısmı ise prim ödeyenler ve korunan kesimler özelinde tüketime ve harcamaya odaklıdır. Mevcut Bakanlık teşkilatı incelendiğinde, tamamen çalışma odaklı yapılandığı, sosyal güvenlik

tarafını temsil eden Sosyal Güvenlik Kurumu / SGK'nın sadece ilgili kuruluşlar sekmesinde eğreti bir ilişki içinde kaldığı görülecektir.

SGK'nın bağlı olması gereken yer aslında Sağlık Bakanlığımızdır! Buna karşılık Sağlık Bakanlığımızın da ülkenin en büyük hastane işletmecisi ve SGK'nın müşterisi gibi davranmayı bırakarak, asıl görevi olan sağlığın korunması, hizmet ve ürün kalite standartlarının belirlenmesi, denetlenmesi, sağlık sektöründeki ilaç, medikal, biyomedikal gibi paydaşların tescil ve ruhsatlandırılması, halk sağlığının geliştirilmesi, koruyucu ve 1. basamak sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması gibi alanlara odaklanması gerekir. Şu anda sağlığın fiilen patronu SGK gibidir. Çünkü en büyük sağlık harcamalarını yapan, kurallarını koyan ve uygulatan konumdadır. SGK'nın Sağlık Bakanlığı çatısı altında olması gerekir. Hastanelerin de yerel yönetimler ve üniversiteler tarafına geçmesi lazımdır.

Bir de adı ile müsemma olamayan Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız var! Aile Bakanlığı ama nedense teşkilatında sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar var! Erkek denilen insan cinsi yok sayılmış! Zaten neredeyse bütün Aile Bakanlarımız feminist örgütlerin doğrudan temsilcileri veya bunların icazetleriyle gösterilen adaylardan seçildi. Bakanlığın taşra teşkilatları da silme kadınlardan teşkil edilince, aslında Kadın Bakanlığı demek gerekirken, Aile Bakanlığı denilmesi bu gerçeği ve sonucu değiştirmiyor! Bu yapıdan hasıl olan kanun ve diğer mevzuatların, ülkeyi nasıl bir sosyal yangın alanına çevirdiğini hep birlikte yaşayarak görüyoruz. Türkiye'de aile kurumu, hiç bir zaman bu kadar savunmasız ve saldırı altında kalmamıştı!

Sistematik sorunlar, günübirlik çözümler ile yok edilemez. Önce kurumsal yapılarımızı düzeltmemiz gerekiyor. Allah yardımcımız olsun...